

esseret Mand, som jeg tror, det ærede Medlem er. Det er jo alligevel saadan, at i de allerfeste Tilfælde er Selvsyn det bedste. Jeg kunde godt nævne andre Autoriteter, som har den samme Opfattelse som Overførster Kammerherre Müller. Jeg kunde nævne Direktøren for Statsskovvæsenet og Formanden for dansk Skovforening, endvidere Overklitfoged Bang, Statsskovrider Wøldike, kort sagt, jeg kunde nævne en hel Række, som har taget bestemt og afgjort Afstand fra alle de Angreb, som den Gang af Professor Prytz blev rettet paa den jyske Hedeplantning. Men jeg skal, som sagt, ikke komme dybere ind derpaa.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds var forleden atter inde paa en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister om at dyrke Kartoffler paa den jyske Hede. Jeg maa maaske i den Anledning have Lov til at sige til det ærede Medlem, at dette jo ikke er saa lige til. Det er ikke saaledes, at man kan pløje Heden f. Eks. nu og saa lægge Kartoffler til Foraaret. Ja, man kan i og for sig nok gøre det, men man avler bare ingen Kartoffler. Nej, der skal gaa 3—4 Aar, efter at Heden er pløjet første Gang, før den er saaledes beskaffen, at der kan lægges Kartoffler med Haab om en nogenlunde ordentlig Kartoffelhøst.

Det samme ærede Medlem sagde, at han ikke led af nogen fiks Idé med Hensyn til Svampe, og naar han selv siger det, føler jeg mig forpligtet til at tro det. Men jeg vil dog om det Spørgsmaal bemærke, at hvad enten man siger, at man skal forsøge at dyrke Svampe paa Heden og Muslinger i Vandet, eller Muslinger paa Heden og Svampe i Vandet, bliver vist ogsaa i dette Tilfælde Faktorenes Orden ganske ligegyldig, ja jeg kunde næsten fristes til at sige, at jeg vilde anbefale at dyrke Muslinger paa Heden, fordi det vistnok i Virkeligheden bliver det billigste.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om Dyrtiden. Det er jo en Tilstand, som vi desværre kender alt for godt, og som alt for mange lider under. Der bliver sagt — og sikkert ogsaa med Rette —, at der kommer mange Penge ind i Landet, men naar der samtidig bliver sagt, at der hersker adskillig Nød, og det er vist ogsaa rigtigt, saa maa der jo være noget galt et eller andet Sted. Thi dersom det skulde være Resultatet af, at der kom mange Penge til Landet, at der blev større og større Nød, maatte vi jo helst ønske, at der ikke kom disse mange Penge. Der maa være noget galt, disse Penge maa falde forkert, der maa foregaa en slet Fordeling af dem. Det er for Resten

ogsaa min Opfattelse, at de ikke falder akkurat saaledes, som de helst burde falde. Men jeg har lagt Mærke til, at adskillige af de ærede Medlemmer, der har talt her i de foregaaende Dage, har med en vis Forkærlighed, om jeg saa maa sige, kastet sig over Landbruget, som om det var Landbruget, der først og fremmest og først og sidst havde Fordel af den Tilstand, hvorunder vi lever. Det er imidlertid ikke rigtigt. Jeg har haft Lejlighed til før at gøre opmærksom herpaa, og jeg vil tillade mig at gøre det ganske kort igen.

Man maa gøre Forskel paa Landbruget i denne Henseende; man maa ikke i denne Forbindelse tale om Landbruget som en Helhed, idet der er stor Forskel paa, hvilken Fordel man har af den herskende Dyrtid. Man maa for det første skelne mellem de gode Egne af Landet og de daarlige Egne. Det er i de gode Egne, hvor det hjemmeavlede Foder spiller en temmelig stor Rolle, at man har den største Fordel af de høje Priser, medens derimod Fordelen i de daarlige Egne, hvor der, som alle og enhver ved, ska' indkøbes store Mængder af fremmed Foder, ikke er tilnærmelsesvis saa stor. Det er saa ganske selvindlysende, at naar der skal indkøbes store Mængder af Foderstoffer, og disse er steget med 100 pCt., eller maaske endogsaa mere, vil dette have en meget kraftig Indvirkning paa Overskuddets Størrelse. Og det er ikke alene Foderstofferne, der er steget i Pris, men f. Eks. ogsaa en saadan Ting som Kunstgødning er steget i overordentlig Grad; og jeg føler mig ganske overbevist om, at det vilde være langt klogere, hvis man i meget højere Grad, end Tilfældet er, havde Opmærksomheden henvendt paa dem, der sælger Kunstgødningen, end paa dem, der køber den, for jeg er sikker paa, at de, der sælger den, har langt større Udbytte deraf, end de, der køber den. Men det er ikke alene saaledes, at man ved Bedømmelsen af, hvor gode Tiderne i Øjeblikket er for Landbruget, maa skelne mellem de gode og de daarlige Egne; man maa ogsaa skelne mellem de store og de smaa Landbrug, og det af ganske den samme Grund. Thi det er ogsaa en kendt Ting, at de smaa Landbrug skal indkøbe forholdsvis mere til deres Besætninger, til deres Bedrift i det hele taget; og nu er det netop saaledes, at jo dygtigere de smaa Landbrugere er, desto større Indkøb skal de nødvendigvis gøre af fremmede Foderstoffer, Kunstgødning o. l. for at holde deres Bedrift i Orden. Og det er naturligvis rigtigt nok, at det er gode Tider for Landbruget, det